

РЕШЕНИЕ

№ 6176

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Йоана М. Генжова
Виктория Мингова

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Йоана М. Генжова Въззивно гражданско дело № 20221100507688 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение №20032469/27.04.2022г., постановено по гр.д. №12075/2020г. по описа на СРС, 61 състав, е осъдено „СС К.“ ЕООД да заплати на „Н.“ ЕООД по предявения иск с правно основание чл.266 от ЗЗД сумата от 1784 лева – незаплатено възнаграждение по договор за изработка, сключен между двете дружества за извършени СМР в периода от 22.09.2018г. до 20.10.2018г., от които: 500 лева – неплатен остатък по фактура №142/28.09.2018г., и 1284 лева – неплатено задължение по фактура №146/20.10.2018г., като е отхвърлен предявения иск до пълния предявен размер от 4628 лева, а именно за сумата от 2844 лева, касаеща извършени в периода от 15.01.2019г. до 25.01.2019г. СМР по фактура №151/18.01.2019г. на стойност от 1092 лева и по фактура №152/25.01.2019г. на стойност от 1752 лева, като недоказани. Осъдено е на основание чл.78, ал.1 от ГПК „СС К.“ ЕООД да заплати на „Н.“ ЕООД сумата от 246,75 лева – разноси, сторени в производството пред СРС. Осъдено е на основание чл.78, ал.3 от ГПК, Н.“ ООД да заплати на „СС К.“ ЕООД сумата от 368,71 лева – разноси, сторени в производството пред СРС.

Постъпила е въззивна жалба от ищеца „Н.“ ЕООД, чрез пълномощника

адв. Е. И., срещу решението в отхвърлителната му част, като се излагат оплаквания, че в обжалваната част решението е неправилно и незаконосъобразно. Неправилно били интерпретирани от съда свидетелските показания, от които се установявало по категоричен начин сключването на договор за изработка, както и, че работата е извършена, съобразно уговореното, и приета от страна на възложителя чрез лицето Г.А.. Последният бил упълномощено лице от търговеца или лице, което е действало без представителна власт, като счита, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.301 от ТЗ. Било без значение дали Г.А. е действал въз основа на упълномощаване от страна на търговеца или действал от негово име без представителна власт, тъй като се доказало, че същият е приел работата по всички процесни товарителници и фактури, включително и по тези, признати от ответника. Станало ясно, че търговецът е узнавал за действията на Г.А. (възлагане и приемане на работата) в рамките на седмица от извършване на СМР, тъй като посещавал редовно обекта и наблюдавал напредването на дейностите. Липсвало противопоставяне от страна на търговеца веднага след узнаването, т.е. било налице потвърждаване на действията на лице, действащо без представителна власт от името на търговеца. Поради това независимо дали е действал въз основа на упълномощаване от страна на търговеца или е действал без представителна власт, извършеното от Г.А. възлагане и приемане на работата било валидно и пораждало своите правни последици. Всички товарителници били подписани от Г.А. и действията по две от фактурите се признавали, а по други две се оспорвали, но това не било взето предвид от първоинстанционния съд. Ангелов имал задължение да предаде на ответника за задължението му да плати извършените дейности и от подписаните товарителници ставало ясно какви точно действия са извършени и на кой обект, поради което била приложима разпоредбата на чл.301 от ТЗ. Неправилно не бил възприет от съда представеният и неоспорен снимков материал. От снимките се установявали датите, на които са извършени СМР, както и бил посочен автомобила на ищцовото дружество. Освен това Г.А. подписал план за погасяване, което се признавало от ответника, но съдът negliжирал това обстоятелство. Поради изложеното моли решението да бъде отменено в обжалваната част и да бъде постановено друго, с което предявеният иск да бъде уважен изцяло.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна „Р.Б.“ ООД, с който жалбата се оспорва изцяло и е направено искане първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Въззиваемата страна поддържа, че ищецът не е установил в производството наличието на облигационно-правна връзка между страните, нито било проведено пълно и главно доказване на вида, обема и количеството на извършени СМР. Не било установено по делото и ответникът да е приел извършена от ищеца работа – транспорт и СМР по фактура №152/25.01.2019г. и фактура №151/18.01.2019г. По делото били представени документи, които не носят подписа на законен или упълномощен представител на ответното дружество, а само на лицето Г.А., който не бил служител на дружеството. Не било налице упълномощаване по отношение на Г.А. да представлява дружеството. Не било проведено от ищцовото дружество пълно и главно доказване на узнаването от страна на ответника на извършените от негово име без представителна власт действия, с оглед приложението на чл.301 от ТЗ. Нямало данни дали и кога фактурите са получени от ответното дружество. Процесните две фактури били получени от дружеството с исковата молба и били своевременно оспорени, което изключвало приложението на чл.301 от ТЗ. При условията на евентуалност поддържа, че от свидетелските показания не били установени видът, количеството и обема на извършените услуги, което водело до недоказаност на претенцията.

Софийски градски съд, като обсъди събраните по делото доказателства и становищата на страните, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Постановеното решение е валидно и допустимо. Същото е и правилно, като въззивният състав споделя мотивите му, поради което и на основание чл. 272 ГПК препраща към мотивите на СРС. Фактическите и правни констатации на настоящия съд съвпадат с направените от районния съд в атакувания съдебен акт констатации (чл. 272 ГПК). Във връзка доводите в жалбата за неправилност на решението, следва да се добави и следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с осъдителни иски с правно основание чл.79, ал.1 във вр. с чл.266, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

За основателността на иска за заплащане на възнаграждение по договор за изработка ищецът като изпълнител, който претендира заплащане на възнаграждение, следва да докаже следните предпоставки: че е налице между страните валиден договор за изработка, изпълнение на задължението на ищеца да извърши възложената му работа, както и, че същата е приета от ответника. В тежест на ответника е, ако се докажат посочените предпоставки, да докаже, че е заплатил уговореното възнаграждение в уговорените от страните срокове.

В случая се претендира от ищеца възнаграждение за извършени дейности по четири фактури, издадени от дружеството, като по две от фактурите вземанията се признават от ответника, а по отношение на две от фактурите №151/18.01.2019г. на стойност от 1092 лева и по фактура №152/25.01.2019г. на стойност от 1752 лева, ответникът оспорва претенцията. Установява се от събраните по делото доказателства и не е спорно между страните, че товарителниците, въз основа на които са издадени всички процесни фактури, са подписани за получател от Г.А., за когото не се установява да е имал представителна власт по отношение на ответното дружество.

Въззивната инстанция намира за неоснователни доводите на въззивника, че следва да бъде приложена в случая разпоредбата на чл.301 от ТЗ. Относно фактическия състав и приложението на презумпцията по чл.301 от ТЗ за мълчаливо съгласие на търговеца със сключената без представителна власт сделка, ако не се е противопоставил веднага след узнаването □, е формирана многобройна безпротиворечива практика на ВКС. С решение №202/06.02.2012г. по т.д. №87/2011г. на II ТО на ВКС е прието, че за разлика от гражданското право, при което извършените правни действия от чуждо

име без представителна власт или извън границите на представителната власт, изобщо не пораждаат правни последици до изричното им потвърждаване от мнимо представлявания (висяща недействителност на сделката – чл.42, ал.2 от ЗЗД), при търговските сделки законодателят е приравнил мълчанието на мнимо представлявания търговец на съгласие, респ. потвърждаване на сделката, при липса на противопоставяне веднага след узнаването на извършените правни действия в хипотезата на мним представител или при превишаване пределите на представителната власт. Посочено е, че при търговските сделки също е налице висяща недействителност, но до момента на узнаването и непротивопоставянето на търговеца, от чието име е сключена сделка без представителна власт или евентуалното □ потвърждаване. В чл.301 от ТЗ законодателят е обвързал незабавното противопоставяне от страна на търговеца на сключена без представителна власт или при превишаване пределите на представителната власт сделка с момента на узнаване за сделката, като не са въведени специални изисквания за способа, по който търговецът узнава за нея: уведомяването на търговеца от страна на ненадлежащия пълномощник или от трети лица, отразяване на съответните правни действия и/или последиците от тях в търговските книги на дружеството, вписването в публичен регистър, уведомление чрез средства за комуникация или масово осведомяване. Прието е, че ако бъде доказано узнаването на действията без представителна власт, търговецът, който е въвел възражение за недействителност на сделката поради липса на представителна власт, следва да докаже противопоставянето си и извършването му веднага след узнаване на сделката.

В случая съдът приема, че не е установено по делото от събраните по делото доказателства ответникът да уведомен за извършените от негово име без представителна власт действия, изразяващи се във възлагане и приемане на извършени дейности по процесните издадени от ищеца фактури №151/18.01.2019г. на стойност от 1092 лева и по фактура №152/25.01.2019г. на стойност от 1752 лева преди подаване на исковата молба. Разпитаните по делото свидетели Станислав Йорданов Тошев и Румен Йорданов Тошев посочват, че не им е известно дали Г.А. е уведомявал управителя на ответното дружество за извършената работа, нито на кого е предавал фактурите. Предаването на фактурите не се установява и от представения документ, подписан от Г.А. на 01.02.2019г., тъй като посоченият документ не изхожда

от представител на ответника и е оспорен от него, а и в същия са отразени изявления на Г.А., че ще предаде фактурите в бъдещ момент – на 12.02.2019г. и на 15.02.2019г., като липсват по делото доказателства това да е направено.

Поради изложеното въззивната инстанция приема, че е неприложима в случая разпоредбата на чл.301 от ТЗ, на която се позовава ищцовото дружество, тъй като не са налице никакви доказателства ответникът да е узнал за извършени дейности по процесните две фактури преди връчване на препис от исковата молба и приложенията към нея, след което е възразил в срока по чл.131, ал.1 от ГПК.

Поради изложеното и доколкото не е доказано от страна на ищеца възлагане, изпълнение и приемане на дейностите по процесните две фактури, претенцията за присъждане на възнаграждение по същите се явява неоснователна и решението, с което същата е отхвърлена, е правилно.

Поради изложеното и предвид съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено на основание чл.271, ал.1 от ГПК.

По изложените мотиви, Софийски градски съд, ГО, IV-A въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №20032469/27.04.2022г., постановено по гр.д. №12075/2020г. по описа на СРС, 61 състав, в обжалваната част.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____